

Bilag

Industrirådets henvendelse til regeringen af 11. oktober 1978:

»Den 2.-3. oktober afholdt Industrirådet en konference om projekteksport til u-lande, under hvilken konference de ca. 100 deltagende virksomheder på baggrund af konkrete erfaringer drøftede, hvilke muligheder der foreligger for på kortere sigt at stimulere dansk u-landseksport.

Med baggrund i denne konference og i Industrirådets egne vurderinger skal Rådet til regeringens overvejelse nedenstående fremlægge en række forslag til ændringer i hidtidige regler eller praksis.

1. Statslånene.

Industrirådet skal indledningsvis fastslå, at den samlede eksportindustri uændret betragter de rentefrie statslån til u-landene som det uden sammenligning bedste middel til at skaffe dansk eksport indpas på nye markeder, og at industrien anser en forhøjelse af statslånene som et af de mest hensigtsmæssige offentlige bidrag til en stimulering af en eksport til u-landene. Det blev på konferencen oplyst, at Danida ikke nærer betænkeligheder med hensyn til sin evne til på forsvarlig vis at administrere væsentlige forøgelse af de planlagte lånerammer for de kommende år. Det blev ligeledes oplyst, at der er en kø af udviklingslande, der ønsker statslån, således at nye ansøgerlande først kan vente at komme i betragtning efter et par års ventetid.

Industriens muligheder for at bidrage til en hurtig opfyldelse af en aftale om statslån er bedre, jo mere veldefinerede modtagerlandets udviklingsplaner er, og jo længere modtagerlandet er nået i industrialiseringsprocessen, mens det er de fattigste af u-landene, der har de største vanskeligheder ved at udnytte dansk lånebistand. Fra industriens side ser man derfor intet særligt bidrag til en be-

dre udnyttelse af låneprogrammet i indførelsen af særlig gunstige lånebetingelser til de fattigste lande. Disse lande vil med fordel kunne hente hjælp under projektbistanden eller hos de internationale organisationer, mens statslånsprogrammet i særlig grad anses for velegnet for de u-lande, der opfylder betingelserne for de 25-årige rentefrie lån, nemlig landene i indkomstgruppen 550-250 \$ per indbygger.

Disse synspunkter fremføres, uanset at Industrirådet må konstatere, at der for øjeblikket ikke er politisk tilslutning til ønsker om forøgelse af statslåneprogrammet udover den gradvise stigning, der følger af målsætningen om, at 25 pct. af en bistandsydelse på 0,7 pct. af det danske nationalprodukt skal anvendes til dette formål.

Det erkendes tillige, at der næppe heller vil være tilslutning til et ønske om at sætte indkomstgrænsen i vejret fra de nuværende 550 \$ for lande, der kan komme i betragtning som modtagere af statslån.

Inden for de dermed givne rammer kan der imidlertid gennemføres en række beslutninger, der væsentligt forbedrer eksportindustriens arbejdsvilkår.

2. Kombination af statslån og § 7-garantier.

Statslånenes værdi som løftestang for eksport forøges væsentligt ved den i 1977 indførte mulighed for at lade et statslån indgå som kontantrate til betaling af en leverance, der for restens vedkommende finansieres ved kreditgaranti under bistandslovens § 7.

Industrirådet henstiller, at der allerede ved undertegnelsen af en statslånsaftale tages stilling til, om lånet kan anvendes som udbetaling i forbindelse med § 7-finansiering, og at denne beslutning gøres bekendt såvel for eksportører som for modtagerlandets regering,